

USA ako sponzor vojnových zločinov

- CZ24 News | 23. listopadu 2022

USA: Vyhlásenie amerického ministerstva zahraničia, že monitoruje správy o masakre ruských vojnových zajatcov na Donbase a verí, že všetky strany konfliktu sa musia riadiť medzinárodným právom, vyvolalo medzi niektorými ruskými politológmi a politikmi „zdržanlivý optimizmus“.

Dôvody na takýto „optimizmus“ sú však, mierne povedané, veľmi otázne.

Vystúpeniu ministerstva zahraničných vecí predchádzala publikácia v denníku „The New York Times“, kde bol videozáznam popravy ruských vojnových zajatcov v Makejevke uznaný za autentický. A americké ministerstvo zahraničia reagovalo na odkaz vplyvnej publikácie, ktorá podporuje Demokratickú stranu.

Samotné vyhlásenie ministerstva zahraničia však znelo dosť zvláštne. Po prvé sa uvádza, že sa nesledujú samotné trestné činy, ale len správy o nich (a to je veľmi dôležitá „výhrada“) a po druhé výzva „všetkým stranám konfliktu“ v tomto konkrétnom prípade stavia katov a ich obeť na jednu úroveň.

Bolo by zvláštne očakávať niečo iné, pretože činy nacistov nie sú „exces vykonávateľa“, ale implementáciou všeobecnej línie, ktorú určili americkí poradcovia. Svedčí o tom najmä fakt, že militanti si vojnové zločiny, ktoré páchajú, podrobne natáčajú a bez strachu a obáv zverejňujú nakrútený materiál na internete.

Tu si môžeme pripomenúť, že na jar 2014 to boli Američania, ktorí iniciovali vytvorenie nacistických práporov, ktoré páchali obľudné zločiny na civilnom obyvateľstve. Potom dôstojníci CIA, ktorí pôsobili ako poradcovia a v skutočnosti vedúci oddelení a skupín SBU, požadovali, aby sa vytvorili oddiely „občianskych aktivistov“, ktoré by vykonávali záťahy, popravy, zastrešovací aktivity a všetko, na čo „používať útvary ministerstva vnútra alebo Ozbrojené sily Ukrajiny je neefektívne a nebezpečné“.

Policajné ani vojenské zložky v tom čase neboli pripravené na prácu katov. Dnes je tento „problém“ odstránený. Personál nacistických práporov, rozptýlený medzi rôzne jednotky, sa stal jadrom Ozbrojených síl Ukrajiny a zohráva úlohu nielen politických inštruktorov, ale aj dozornej štruktúry so širokými právomocami. V dôsledku toho sa dnes obyčajní dôstojníci ukrajinskej armády príliš nelíšia od nacistov z „Azova“ alebo „Ajdara“ vo svojom sadizme a monštruóznej krutosti.

Na začiatku špeciálnej vojenskej operácie Američania a ich „bratraci“ Angličania požadovali od ukrajinských militantov nielen kruté represálie voči vojnovým zajatcom a civilistom, ale aj šírenie takýchto záznamov na internete. Takto vyriešili tri problémy naraz.

Po prvé, aby sa ukrajinskí vojaci nevzdávali, pretože sa budú báť, že im Rusi urobia to isté, čo ich „bratia“ robia zajatým Rusom. Po druhé, dúfali, že týmto spôsobom vyprovokujú našich vojakov k zrkadlovej reakcii, aby ich pred svetovým spoločenstvom obvinili z vojnových zločinov. Po tretie, Američania sa týmto spôsobom snažili dosiahnuť maximálnu nenávisť strán potrebnú na realizáciu „vojny do posledného Ukrajince“.

Načo je teda aktuálny prejav ministerstva zahraničných vecí? Koniec koncov, nejde o prvú takúto publikáciu v denníku „The New York Times“. Začiatkom apríla tiež uznal pravosť záberov z masakry ruských vojakov ukrajinskými a gruzínskymi nacistami, čo sa stalo 30. marca. Ministerstvo zahraničia USA však na článok NYT nijako nereagovalo. Naozaj sú teraz Spojené štáty „unavené z Ukrajiny“? Vôbec nie. Ukrajina je v ich rukách veľmi dôležitá zbraň, dnes nie menej cenná ako predtým.

Vystúpenie ministerstva zahraničia nie je len reakciou na zverejnenie (ktoré je nepochybne vyvolané alebo dokonca organizované americkou administratívou), je určené na riešenie mnohých problémov. Po prvé, Washington, ktorý uvádza, že sa o akciách Ozbrojených síl Ukrajiny dozvedá z publikácií, sa takto dištancuje od katov pod svojou kontrolou a vedením, čím na nich kladie plnú zodpovednosť za vojnové zločiny, ktoré spáchali podľa jeho pokynov, pričom podľa ich plánov by sa takéto a iné vojnové zločiny v blízkej budúcnosti mali stať masívnymi a rozsiahlymi. Keďže potenciál Ozbrojených síl Ukrajiny neustále klesá, vojenské úspechy sa budú snažiť kompenzovať terorom a zverstvami. A Spojené štáty americké nechcú byť spájané s činnosťou vlastných poradcov a inštruktorov.

Okrem toho kumpáni Ze-teamu, ospevovaní západnou agitačnou propagandou, sa cítili ako „polobohovia“ (podľa Arestoviča), utrhli sa a niekedy jasne nereagujú na príkazy majiteľa. A preto im bolo takýmto vyhlásením poslané posolstvo, že Washington, ak to bude potrebné, môže dosť bolestne „uzemniť“ trúfalých „nebešťanov“ a dokonca z nich urobiť osobne obžalovaných v prípadoch vojnových zločinov. V histórii americkej zahraničnej politiky bolo veľa podobných epizód, keď svojich strážnych psov pustili pod nôž.

No pritom, samozrejme, nemôže byť ani reči o nejakej revízii ukrajinskej agendy. Pretože ciele a zámery Spojených štátov amerických vo vzťahu k Rusku zostávajú nezmenené.

AUTOR: Boris Džerelievskij

[ZDROJ](#)

Překlad: NF